

които експертната комисия, назначена отъ военно-сѣдебнитѣ власти, е признала, че не принадлежатъ на Деклозиеръ.

„За да се ликвидира по-скоро тази смѣтка и изплати на правоимащитѣ, съобщете на тѣзи последнитѣ отъ района Ви, които знаятъ, че хранитѣ имъ не сѣ конфискувани като Деклозиерови, да подаватъ заявления за изплащането имъ чрезъ Васъ до Софийския полеви воененъ сѣдъ. Тѣзи заявления ще изпратите въ сѣда при надписъ, съ сведения“ и пр. Подписали: Генералъ-майоръ Протогеровъ, началникъ на интендантския отдѣлъ Д. Коцевъ, началникъ на ликвидационното бюро П. Тумпаровъ. Значи, по този въпросъ се намѣсва Дирекцията за с. г. о. п.

Министерството на финанситѣ съ писмо № 1.069 отъ 7 ноемврий 1917 г. до председателя на Министерския съветъ съобщава следното: (Чете) „Г. председателю! Както Ви е известно, съ издадената присѣда“ и пр. „За да се приведе присѣдата въ изпълнение въ тази ѣ часть, съгласно постигнатото съгласие съ г. министра на правосѣдието и мнението на Министерския съветъ, повѣреното ми министерство трѣбваше да поиска отъ сѣда изпълнителенъ листъ, който да се приведе въ изпълнение по надлежния редъ, за прибиране на конфискуванитѣ по присѣдата храни и пари. Оказа се, че тази работа е извънредно сложна, трудна и продължителна. Знаино е, че по граждански и углавни дѣла въ обикновени случаи трѣбва да се подаде една кратка молба и компетентниятъ сѣдъ тутакси издава изпълнителенъ листъ. Работата съ подсѣдимитѣ 38 души по аферата „Деклозиеръ“ стои съвсемъ друго-яче. Преди всичко, касае се за събирането на една крупна сума около 16 милиона лева, раздадени отъ Деклозиеръ на подсѣдимитѣ. Сетне, противъ всички подсѣдими не можеше да се иска изобщо единъ изпълнителенъ листъ, а противъ всѣки подсѣдимъ отдѣленъ изпълнителенъ листъ. И понеже въ диспозитива на присѣдата не е опредѣленъ размѣрътъ на конфискуванитѣ суми и храни, всичко това трѣбваше да се приведе въ известностъ, за да можемъ съ мотивирана молба за всѣки отдѣленъ случай да искаме отъ военния сѣдъ да ни издаде изпълнителенъ листъ“. По-нататкъ въ писмото се обяснява, че държавниятъ адвокатъ не може да извърши тази работа и, следователно, иска се да се натоварятъ съ тази работа известни лица — натоварени сѣ известни лица — и се иска да се заплатятъ по 4 хиляди лева на Л. Януловъ и Ст. Русевъ и по 2 хиляди лева на Алипи Влайковъ и Христо Поповъ, които сѣ занимавали съ тази работа.

Започва сега по този начинъ процедурата, която е възбудена отъ Министерството на финанситѣ: търсене на из-